

Gospodarski Glasnik

za Štajersko.

List za gospodarstvo in umno kmetijstvo.

izdaja ces. kr. kmetijska družba na Štajerskem.

List velja na leto 4 krone.

Udje družbe prispevaajo na leto 2 kroni.

Udje dobé list zastoj.

Vsebina: VIII. mednarodni gospodarski kongres. — Dolga poraba dobrih plemenskih bikov. — Ceno gojenje okopavin. — Vinorejci, škropite svoje vinograde! — Lopa za signiranje hmelja v Žalcu. — Kako naj zatiramo hmeljevo uš? — Zdravljenje dreves s karbolinejem. — Agrarni razgled. — Gospodarske drobtine. — Iz podružnic in krajinah društev. — Uradno. — Izvleček iz poljedelskih poročil. — Zadruga: Poročila zveze gospodarskih zadrug na Štajerskem. — Tržna poročila. — Oznanila.

VIII. mednarodni gospodarski kongres.

Dasi ne dopušča prostor tako malega lista, kakor je „Gospodarski Glasnik“, da bi korenito opisali tako važen dogodek na gospodarskem polju, kakor je ravno mednarodni gospodarski kongres, vendar menimo, da moramo dati svojim čitateljem vsaj nekaj pojasnil o pomenu in obsegu take prireditve. Kongresi so nekaki mejniki v razvoju posameznih ved in obrti. Naloga kongresov je, da dajo v pretres vprašanja, ki so ravno važna in ki so splošno veljavna in da dajo vsodbudo in nove misli za bodočnost.

Samoumevno je, da je tudi na obširnem polju našega gospodarstva zelo mnogo takih vprašanj. Najboljši dokaz za to je obširen dnevni red, ki ga je moral kongres predelati in ki smo ga ob svojem času naznanili tudi našim čitateljem. Zborovanje se je vršilo cel binkoštni teden; nadaljevalo se je potem v poučnih potovanjih, ki so se vršila v skoro vse avstrijske kronovine. Da je bil ta kongres naravnost velikanski, lahko vidimo iz dejstva, da ga je obiskalo nad 2400 odposlancev in da so prišli zastopniki iz Ogrske, Nemčije, Francoske, Italije, Angleške, Rusije, Belgije, Nizozemske, Danske, Švedske, Norveške, Švice, Španije, Rumunije, Severne Amerike, Perzije, Kitajske, Egiptovske, Japonske, Čilenske, Argentinijske, Mehike i. t. d.

Otvorilo se je zborovanje 21. maja predpoldne v prostorih naše državne zbornice. Bil je veličasten prizor, ko je pozdravil predsednik izvrševalnega odbora, knez Karl Auersperg zborovalce, ki se jih je na tisoče zbralo v poslanski zbornici. Po pravici je lahko povdarjal poljedelski minister knez Auersperg z zadovoljstvom, da ga obdaja množica slavni imen. To je dokazoval že nastop bivšega francoskega ministra poljedelstva, Julija Melinea, ki je v izvrstnem predavanju govoril o vrnitvi k rodni grudi. Razlagal je, da se bodo razmere med mestom in deželo kmalu korenito spremenile. Danes gre vse iz dežele v mesto, a prišel bo čas, ko bodo obrtni in mestni krogi pohiteli iz mesta v deželo. Temu je sledilo jako zanimivo predavanje profesorja dr. pl. Schullerna, o „mednarodnem posredovanju pri delu“, torej o vprašanju,

ki se danes sicer še ne more končno odločiti, ki pa je jako pereče, in ki ga bo morala najbližja prihodnost rešiti. Govornik je razlagal in stavljal tudi celo vrsto konkretnih predlogov, ki jih je kongres soglasno sprejel.

Po tem resnem in važnem uvodu so se vršile volitve v 11 strokovnih odborov, ki so takoj začeli s svojim obširnim delom. Samoobsebi je umljivo, da ne moremo navajati vseh podrobnosti. To bodo že opravili drugi ljudje, mi pa upamo, da bomo lahko od prilike do prilike prinesli kak spis o tem ali onem predmetu, ki se je razpravljalo na kongresu in ki je za kmetovalce posebno važen. Eno pa lahko že danes z mirno vestjo zatrdimo, namreč, da se je vsak posamezen odsek posvetil z veliko vneto in veseljem naloge, ki mu je bila poverjena; to gotovo ni nobena malenkost, če pomislimo, da se je razgovarjalo in posvetovalo o 140 poročilih. Zato pa so morali tudi vsi odseki od jutra do večera pridno delati. Govorilo in razpravljalo se je tudi o mnogih rečeh in vprašanjih, ki so važna za našo domovino, zeleno Štajersko. Najbolj znamenita in najbolj važna so bila posvetovanja narodnogospodarskega odseka, ki je imel največ članov in ki je zboroval v gosposki zbornici. Tukaj so bili zbrani agrarci in sicer najznamenitejši iz vseh delov sveta. Že pri prvih poročilih o „mednarodni odpravi blankotermenske kupčije z žitom“, oziroma o takozvanih „diferenčnih kupčijah“, so ti možje lahko pokazali, kaj vedo in znajo. Poročali so: grof Zelensky (Ogrsko), grof Kolovrat in vitez pl. Ehrenfels (za Avstrijo), Edmund Klapper (za Nemčijo). Dasi so se temu upirali stari merkantilisti (grof Inama-Sterneck), vendar so bili sprejeti vsi predlogi, ki so šli na to, da se odpravi stara diferenčna kupčija, skoro soglasno. A tudi z drugih strani je obravnaval ta odsek vprašanja, ki so za gospodarje vseh dežel velepomembna. Posebno mnogo časa je zavzelo vprašanje, kako se naj ohrani kmetijski stan. To vprašanje je dalo tudi povod, da se je zopet obširno in temeljito razpravljalo o agrarnem programu. Pohvalno se mora omeniti, da je prvi poročevalec dr. Hoffmann (Avstrija) govoril v tem vprašanju tako temeljito, in da je stavljal na koncu take predloge, ki so se lahko soglasno sprejeli.

Posebno živahen je bil razgovor o vprašanju, kako se naj posestva rešijo dolgov. Tukaj nam je bila prilika, da smo spoznali in občudovali moža, ki je v teh stvareh najbolj poučen, ki je velik parlamentarec, jeden najboljših avstrijskih juristov, znamenit govornik in mislec, dr. Grabmayr. Zanimiv je bil tudi sledeči slučaj, ki se je zgodil, ko se je govorilo o tem predmetu. Oglasil se je namreč k besedi tudi vitez pl. Hattinberg, ki je spisal o tem predmetu celo knjigo; zastopal je popolnoma nasprotno stališče, ko poročevalec, tako, da ga kongres ni odobral. Sicer pa je že prej odklonil to stališče gospodarski svet. K temu vprašanju so govorili tudi zastopniki iz Nemčije, n. pr. tajni svetnik dr. Thiel, ki se je strinjal z dr. Grabmayerjem in ki nam je podal jako prozorno in natančno sliko hipotekarnih razmer v Nemčiji. Govorilo in posvetovalo se je tudi o obdačenju kmetovalstva, oziroma o načinu, kako bi se davčne razmere uredile med kmetijstvom in drugimi stanovi. Povdarjalo se je kot vodilna misel, da mora priti na mesto zemljiškega davka oseben dohodninski. Vprašanje, ki je tudi v alpskih deželah posebno pereče, to je delavsko, je dalo povod dolgotrajnim debatam, v ktere so posegli tudi zastopniki drugih dežel, posebno Italije. Vendar se ni doseglo nič primernega, ker so sklepi sicer lepi in plemeniti, a vladam ne morejo dobro služiti. Sklepalo se je tudi o „mednarodnem gospodarskem zavodu“, o katerem smo ob svojem času poročali, da se je ustanovil v Rimu; zahtevalo se je, naj se na njem nastavlja strokovno izobraženi možje in ne uradniki, kakor se je to doslej zgodilo.

Kakor je že iz teh vprašanj razvidno, se je pečal kongres z vsemi vprašanji, ki so za agrarce važna in dan na dan bolj pereča. Pečal se je tudi z gospodarsko tehniko, gospodarskim poučevanjem in raziskovanjem, planšarsko politiko i. t. d. To je bil predmet posvetovanj, ki so se vršila v posameznih odsekih.

Preostaja nam še samo želja, da ne ostanejo ti sklepi samo na papirju, ampak da se zavzamejo vlade in parlamenti vseh dežel, ki so bile zastopane na kongresu, za to, da se tudi kaj stori.

Da je tudi naš presvetli cesar nagnjen delovanju gospodarskega kon-

gresa, je razvidno iz dejstva, da je sprejel nad 2000 v dvoru in da se je z najznamenitejšimi zborovalci tudi dalje časa pogovarjal. Tudi mesto Dunaj je počastilo zborovalce s tem, da jih je povabilo v mestno hišo. Prepričani smo, da so bili vsi udeleženci kongresa z njim popolnoma zadovoljni, da je s tem zadovoljno tudi avstrijsko kmetijstvo, avstrijska vlada in poljedelsko ministrstvo. To dejstvo je predsednik Mélin kot zastopnik inozemstva v sklepnem zborovanju s prisrčnimi in zgovornimi besedami povdarjal.

Glavni tajnik Juvan.

Dolga poraba dobrih plemenskih bikov.

Da moramo dobrega plemenskega bika, ki je iz lepega in dobrega plemena in ki je za pleme dober, rabiti za plemenjenje kakor dolgo nam je to mogoče, to je pač za vsakega dobrega bikorejca samo po sebi umljivo. Vkljub temu se še vse premnogokrat zgodi, da bikorejci svoje bike prehitro podredijo in jih potem prodajo. To je deloma tudi vzrok, zakaj se živinoreja vkljub vsem sredstvom in podporam še ni povzdignila tako visoko kakor bi bilo želeli. Velika škoda pri tem, če prodamo bike hitro, tiči najbolj v tem, ker med onim kratkim časom, ko smo jih rabili za plemenjenje, nikakor ne moremo spoznati, ali so res dobri za pleme ali ne. Če s plemenskim bikom dobro ravnamo, ga lepo krmimo in snajžimo, potem čez dve do tri leta še ne postane pretežak in len za skakanje in tudi ne hud; pokazalo se je celo pri dobrih in vzornih živinorejah, da se lahko bik rabi za plemenjenje 6—9 let in še dalje. Pomisliti moramo pri tem tudi, da z dvema do tremi leti bik ni še niti popolnoma razvit. Takrat še le in pozneje pride pravzaprav v ono dobo, ko je za plemenjenje najbolj primeren in poraben. Če hočemo dobre plemenske bike dolgo rabiti, se moramo držati sledečih pravil;

1. Mlad bik naj se ne rabi prehitro za skakanje.

Biki, ki skačejo prezgodaj in posebno če skačejo v mladosti prevečkrat, izgubijo lahko zelo hitro spolno moč in ne oplemenijo več. Nadalje je zelo razširjena slaba navada, ki pa dobre plemenske bike naravnost pokončuje, da puste bikorejci skakati dobrega bika večkrat zaporedoma, ali da dajo jedno kravo večkrat zaporedoma oplemeniti. Jeden dober skok zadostuje popolnoma; drugi ne koristni prav nič, ampak samo bika oslabi.

2. Ne krmimo bikov preveč na debelost. Glavna hrana za plemenske bike je seno in oves, ne pa kakor se to večkrat zgodi močnati podmet in obloda. Po leti se lahko daje, če ne hodi bik na pašo, detelja zmešana s travo. (Mnogi priporočajo tudi, da se naj menjava poleti suha in zelena krma). Tudi se mora v tem času dajati včasih močna, redilna krma, posebno če ima bik dosti opravka in še ni popolnoma doraščen. Kakor pa ne smemo dajati premastne hrane, tako tudi ne preveč močne, n. pr. žitnega zdroba i. t. d.

3. Skrbeti moramo za to, da se bik redno giblje in da ne stoji samo v hlevu. Če ne more redno na pašo, potem se mu naj da vsaj prilika, da se v primernem,

visoko in močno ograjenem prostoru (kakem okolu ali pašniku) lahko izprehodi. Kjer to ni mogoče, naj se poskrbi za to, da se bik lahko izprehodi, naj ga torej hlapec kam pelje. Še boljše je, če se bik rabi za vprego, kar se tudi že marsikje godi. To ne dela prav nobenih težav in preglavic, ampak je celo zelo koristno. Važno pa je, da privadimo bike jarmu že tedaj, ko so še mladi. Po mnogih krajih je navada, da se morajo združni biki rabiti za vprego in da se pri ogledovanju živine posebe premirajo biki, ki so navajeni jarmu. Navadno je samo predsek krič, da se biki ne porabijo za vprego. Če pridejo biki že z mladega mnogo na prosto, niso tako hudomušni in se kmalu in lahko privadijo jarmu. Tudi je za mnogege bikorejca velike važnosti, če ima bika, s katerim si včasih lahko kaj zapelje. Na Danskem se rabijo biki tudi za ježo in dobe premije za to. Tudi na deželni šoli za planinsko gospodarstvo v Grabnerhofu pri Admontu se je uvedlo ježanje bikov in sicer z dobrim uspehom. Marsikteri kmet v tisti okolici rabi sedaj že tudi bika za ježo. Čim več se giblje bik na prostem, tem bolj in tem dalje se lahko rabi za oplemenjenje, dasi je mogoče že težek. V tem slučaju se ni treba bati, da bo bik pretežek, kakor se to večkrat godi.

4. Skrbeti se mora za to, da ostane bik krotek in da ne postane hud.

Za to pa se mora z bikom pametno in previdno ravnati. Posebno škodljivo je v tem oziru, če bika dražimo in mu nagajamo. In ravno v tem oziru se dela toliko napak, dá celo pri licenciranju živine se lahko večkrat opazi, da ljudje dražijo živino. Če je bik hud, so največkrat tega krivi ljudje. Tudi vpliva na bika zelo mnogo način, kako ga redimo in pa hlev. Če je hlev zelo temen in če stoji bik v njem neprenehoma leta in leta, potem je kar ves divji, če pride enkrat na prosto, ker ni vajen solnčne svetlobe, ki mu naravnost jemlje pogled. Če ga potem še hlapci, suvajo in pretepajo, se nam pač ni čuditi, da postane bik, s katerim se tako ravna, lahko hud.

5. Pri ogledovanju in izbiranju živine se mora gledati na to, da ne smemo soditi plemenske živine samo po njeni masti in mesu. Previdni živinorejci so že dolgo časa gledali na to, a ta misel mora prodreti tudi v širše kroje. A še premnogokrat se zgodi, da se pripeljejo na premiranje vse predebeli biki. Na mnogih razstavah se tudi premalo gleda na starost bikov, tako da dobijo večino premij mladi biki, starejši pa le malo ali prav nič. Edino pravilno načelo pa bi bilo, da dobi tisti bik največjo premijo, ki je že najbolj star in ki ima največ in najboljših potomcev.

H. Albrecht.

Ceno gojenje okopavin.

Med okopavine prištevamo one rastline, katerim je treba, med tem ko rastejo in se razvijajo, obdelovati zemljo, kakor je to splošno navadno pri koruzi, krompirju, repi in pri bobu. Sajenje teh rastlin more biti za gospodarstvo zelo velike vrednosti, ker dajejo pri dobrem gnojenju in pri pravem obdelovanju zemlje jako velike dohodke ter radi tega,

ker zapustijo pri primernem gojenju zemljo čisto in zrahljano, tako da morejo za njimi na istem prostoru druge rastline dobro prospevati. Iz tega vzroka je prav umestno, da si razdelimo vse svoje njive tako, da se od časa do časa, v primernih časovnih razdaljah, porabi vsaka njiva za pridobivanje okopavin. Vendar pa se pridelovanje okopavin nikakor ne razširja, temveč celo pojema, vkljub vsem prednostim, ktere nam nudi; pojema pa radi tega, ker je za okapanje in drugo tozadevno delo zelo težko dobiti primernih delavcev ter radi tega, ker je to delo sploh zelo drago, radi česar je čisti dobiček jako majhen. Ako obdelujemo okopavine samo z ročnim orodjem, kar je pri nas danes še vedno najbolj navadno, potem je pridelovanje okopavin v resnici pravo breme za gospodarstvo; kajti ako hočemo okopavine obdelovati tako, kakor zahtevajo za uspešno prospevanje, potem bi zanemarjali druge nasade, ako se pa z slednjimi več pečamo, potem bi pri tem trpele okopavine; in tako se večkrat zgodi, da se med okopavinami zelo razmnoži plevel, torej je umevno, da se pri takih razmerah s pridelovanjem okopavin doseže ravno nasprotno od onega, kar hočemo in kar bi morali doseči. Izključno ročno obdelovanje je danes možno samo še pri takih posestnikih malih zemljišč, ki imajo z ozirom na obsežnost svojega posestva razmerno večje število delavskih močij na razpolago. Pri vsakem količkaj obsežnejšem zemljišču pa mora gospodar gledati na to, da nadomesti drago ročno delo kolikor mogoče s cenejšim vprežnim delom. Ako se ta temeljni nauk upošteva, potem pridelovanje okopavin ni le omogočeno, temveč se tudi izplača.

Da si kolikor mogoče mnogo ročnega dela prihranimo, je treba na primeren način že takrat postopati, ko pripravljamo njive za setev (nasad). Le dobro zrahljano in očiščeno zemljo je mogoče med rastjo okopavin obdelovati s vprežnim orodjem. Kdor svojih njiv, ktere so namenjene za koruzo, krompir in rdečo repo, ne orje že v jeseni dovolj globoko in prepusti, da brazde po zimi zamrznejo, temveč orje še le v spomladi, ta se v tem času zaman trudi, da bi svojo mastno zemljo sedaj tako obdelal, da jo bo mogel pozneje, ko bodo rastline že nasajene, obdelovati z vprežnim orodjem. Ugovor, da se še le po zimi pridelava velik del za okopavine potrebnega gnoja, kterege je torej še le v spomladi mogoče razvoziti in podorati, ne velja. Ta okolnost namreč nikakor ne izključuje, da se že v jeseni globoko preorje oni del polja, kterege je še le spomladi mogoče gnojiti. Ono polje, katero smo v jeseni globoko zorali, se na pomlad na površju v kratkem času toliko osuši, da je moremo prevleči s brano in navoziti gnoja, kateri se na to plitvo podorje. Ravno s takim ravnanjem se zemlja v potrebni meri zrahlja in očisti. Globoko oranje polja se ne obnese samo tedaj, ako je prihodnja pomlad suha, temveč tudi za ta slučaj, da je naslednja pomlad mokrotna, kakor n. pr. letos. Zemlja, katero čez zimo pustimo v brazdah, se na pomlad lahko kmalu obdela in pripravi. Ako pa je v spomladi treba še le

orati, se sajenje vedno zelo zavleče, v mokrih letih ob pravem času sploh ni več možno. Posebno pa je globoko oranje neobhodno potrebno, ako je treba težjo zemljo do potrebne mere zrahljati in pripraviti za obdelovanje z vprežnim orodjem.

Razun globokega oranja, katero se mora izvršiti v pravem času, je treba še polje dobro prevleči z brano, eventualno je potrebno tudi še okapanje. Slednje delo in za isto potrebno orodje (okapač) je premnogim našim kmetom še popolnoma neznano. Ogrebač nam prav izvrstno služi pri onih njivah, ktere so bile v jesen globoko preorane. On ne skrivi brazd le na površju, kakor brana, temveč tudi nižje pod površjem zemlje in povzroči s tem, da se zemlja temeljito zrahlja in premeša.

Nadaljni pogoj cenega pridobivanja okopavin je sajenje v vrstah, da se more zemlja med pozameznimi vrstami rastlin lažje obdelovati s vprežnim orodjem; v naši deželi pa se dogaja še v premnogih krajih, da koruze in krompirja ne sadijo v vrstah, temveč popolnoma neredno, semtertja. Ljudje, ki tako obdelujejo zemljo, ti ne zaslužijo imena kmet, to so le polovičarji. Poznejše oskrbovanje vrst je zelo olahkočeno, ako prevlečemo koruzo in krompir z navadno, toda lahko brano, in sicer takrat, ko se začne rastlina vzdigovati iz zemlje. Rastline ne trpe pri tem delu popolnoma nič; pri plitvo sajenem krompirju se pač tuintam izdere kaka rastlina, a ta škoda se zopet popravi brez velike zamude s tem, da se rastlina zopet vsadi. Pri koruzi se pri tem delu z brano sploh ni treba bati niti najmanjše škode, seveda pod tem pogojem, da se to delo izvrši na pravi način. S tem delom se uniči plevel, kateri se je v setvi že začel vzdigovati iz zemlje, nadalje se zemlja zopet zrahlja in koristne rastline vidno prospevajo. Da bo mogoče še pozneje potrebno delo s vprežnim orodjem lahko in uspešno izvršiti, treba se je držati tega temeljnega nauka, da se morajo vsa dela vedno poprej izvršiti, predno je plevel postal še premočen in predno se je še razširil čez celo njivo.

Kar se tiče orodja, s katerim je mogoče obdelovati njive, na katerih pridelujemo okopavine, takrat, ko rastline že rastejo, je v prvi vrsti omeniti našo brano, katero izdelujejo naši vaški kolarji in kovači; ona ima to prednost, da je ceno in da se more tudi ž njo opravljati še dobro delo. Za ogrebanje je v rabi železni ogrebač (ogrebalni plug). Novejše orodje za to delo je „Planet junior št. 8“, katero izdeluje tovarna Clayton & Shuttleworth na Dunaju; to orodje je po teži jako lahko, nadalje tudi prav ročno in se da prestaviti na večjo ali manjšo širino ali globokost. To orodje služi torej tudi za ogrebanje potrebna ogrebalna lopata; stroj opravlja svoje delo prav izvrstno, radi česar zasluži, da ga udomačimo povsod.

Ako rabimo vprežno orodje in ravnamo ž njim pravilno, prihranimo si vsaj velik del dragega ročnega dela, ako že ne vse; popolnoma zadostuje, da v vrstah rastlin še prekopljemo z motiko in ob enem odstranimo one rastline, ktere so pre-

goste. To ni nič novega, vendar je na ta način gotovo mogoče ohraniti pridelovanje okopavin v dosedanjem obsegu.

A. Rauch.

Vinorejci, škropite svoje vinograde!

(Poročila deželne sadje- in vinorejske šole v Mariboru.)

Nepričakovano toplo vreme zadnjega časa je povzročilo, da so trsi, v kolikor jih ni poškodovala mrzla zima, pognali tako lepo, da tega v hladnih preteklih dneh nikakor ni bilo pričakovati. Ako ravno je bilo doslej pretežno suho vreme in ni v tem trenutku nobene neposredne nevarnosti, da bi peronospora zopet okužila trsne mladike, vendar lahko povzroči mokrota ktera je nastala v raznih krajih vsled hudih neviht, da trs oboli. Radi tega nujno nasvetujemo našim vinogradnikom, da še sedaj, kakor hitro mogoče začnejo škropiti svoje vinograde ter spominjamo pri tem le na bolezen, ktera je lansko leto toliko škodovala našim vinogradom. Prvo škropljenje je najvažnejše, ker bolezen mnogo lažje okuži nežne mladike in listje, kakor pa pozneje, ko so mladike in listi postali že trdnejši. Ker pa trs sedaj silno hitro rase in se razvija, je potrebno, da se tudi novi prirastki čimprej zavarujejo proti okuženju; radi tega je treba v drugič že v najbližjem času škropiti in sicer je najboljše, ako se to zgodi približno v desetih dneh. Ako se bo sedanje vreme držalo še naprej, potem se sme v drugič škropiti tudi še le v 14 dneh, ako pa postane vreme neprijetno, močno deževno, potem je treba škropiti v drugič že v 8 dneh. Poznejše škropljenje je istotako treba uravnati po razmerah vladajočega vremena in potrebno, ako je mnogokrat dež in nebo mnogo oblačno, da se škropi v vsakih 10 ali najmanj v vsakih 14 dneh; to se mora ponavljati tako dolgo, da je zavarovina čela dolgost prirastkov. Ako začne deževati, predno se je naškropljena tva-viua posušila na trsu, je treba ta del vinograda takoj, ko dež preneha in so se trsi zopet posušili, znova škropiti.

Za vsa škropljenja zadostuje enodšotna raztoplina, to je 1 kilogram bakrenega vitrijola na 100 litrov vode s primerno množico apna. Priporočati je, da se močnejše raztopline tudi z ozirom na sedanjo visoko ceno bakrenega vitrijola opuste, izjema je seveda tedaj dovoljena, ako so močnejše raztopline neobhodno potrebne. Pri nekterih trsnih vrstah, kakor pri muškateleu, silvancu in pri nekterih drugih, ki imajo gladko, nekosmato listje, pokvari deloma listje tudi že pravilno sestavljena raztoplina, to osobito potem, ako je zgornja kožica na listih ostala radi predhodnega oblačnega vremena nežna. V tem oziru se mnogo manje škoduje pri takih trsnih vrstah, ktere imajo kosmato listje ter v takih letih, ko se zgornja kožica (cuticula) trsnega listja pod vplivom vztrajne solčne toplote močno razvije in postane s tem proti okuženju mnogo trdnejša. Vendar pa ta škoda v kljub temu, da moti razvoj trsa v gotovi meri, nikakor ni tako velika, da bi se radi nje moralo opustiti zgođuje škropljenje.

Rabiti je treba take priprave (aparate), kateri raztoplino kolikor mogoče dobro razšropijo. Ko je trs že nekoliko daljši in privezan, je treba vsako vrsto škropiti od obeh strani, kajti le na ta način zadene raztoplina vsak list tako, da je popolnoma zavarovan proti okuženju.

Vinorejci, delajte vedno tako, kakor je v zgoranjih vrstah opisano. Kadar je prišel čas za to delo, pustite vse drugo v stran in skrbite, da škropite vinograd. Druga dela v gospodarstvu lahko vpravite tudi pozneje in če tuintam ob času senenske košnje dež uniči nekoliko krme ali če se v krompirju ali v koruzi zaredi nekoliko več plevela, se vendar ta škoda niti ne sme primerjati z ono škodo, ktero povzroči peronospora v vinogradih, ako jih ne zavarujemo pravočasno in zadostno proti boleznim.

Maribor, dne 16. maja 1907.

Fr. Zweifler.

Lopa za signiranje hmelja v Žalcu.

Predno je vlada izdala izvrševalne naredbe k novi hmeljevi provenienčni postavi z dne 17. marca 1907, je vprašala vodstvo južnoštajerskega hmeljarskega društva, na ktere želje, oziroma predloge južnoštajerskih hmeljarjev se naj pri tem ozira. Ker vodstvo hmeljarskega društva ni moglo in tudi ne smelo samo odgovoriti glede tega za vse hmeljarje tako zelo važnega vprašanja, je sklicalo v ta namen na dan 2. junija a. c. izreden občni zbor, ki je bil od hmeljarjev vseh vrst zelo dobro obiskan. Ta občni zbor je sklenil k izvrševalnim naredbam provenienčne postave sledeče sklepe:

1. K § 2. Južna Štajerska se naj razdeli na dvoje hmeljarskih okrožij, in sicer a) v Južno Štajersko, Savinjska dolina za sodne okraje Celje, Vranksko in Gornjigrad in b) v Južno Štajersko, za vse druge okraje Južne Štajerske.

2. K § 6. Vlada naj dovoli naredbenim potom, da se smejo stare, že signirane vreče zopet porabiti za pošiljanje hmelja.

3. K § 7. Ta točka se glasi: Naredbenim potom se lahko odredi, da ne veljajo določbe točk 3 in 6 (fakultativno izvirno dokazilo) te postave — toda samo prvih pet let, odkar je postala postava pravomočna — glede določenih, v odredbi navedenih podatkov, ker ti ne dokazujejo natančno krajevnega izvira hmelja (bohemian hops), ali pa so ta pomen izgubili, ker jih hmeljarji splošno rabijo.“ K tej točki se je sklenilo: Odredbe, ki jih določa § 7 postave, so nujno potrebne. Avstrijski posebno pa štajerski hmelj je popolnoma odvisen od dejstva, če še bo obstajal izvoz in če bodo ga še dotičniki, ki ga sedaj po imenu poznajo, radi kupovali. Če se vzame hmelju ime, ki ga ima v uvoznih deželah že desetletja in po katerem ga kupci poznajo, potem se odtuji tak kupec avstrijskemu, oziroma štajerskemu hmelju. Ker ima izvoz za štajerski hmelj veliko važnost, je v tem naravnost življensko vprašanje južnoštajerskega hmeljarstva, če se bo še zanaprej v odredbi dovolilo, da sme iti štajerski hmelj tudi zanaprej v tuje dežele pod starim, dobro znanim imenom.

4. K točki 11 se je soglasno sklenilo, da se ustanovi v Žalcu v zvezi s hmeljevim skladiščem, ki obstoja že precej let, tudi lopa za signiranje hmelja. Vodstvu južnoštajerskega hmeljarskega društva in predsedstvu prvega štajerskega skladišča za hmelj, reg. z. z o. p. v Žalcu se je poverila naloga, da stori za to vse primerne korake in da izdela pravila. V pravila naj se sprejme poleg imena izvira tudi ime sorte (Golding ali pozni hmelj). K drugim določbam postave se niso stavili nobeni spreminjevalni niti dopolnilni predlogi.

Debate, ki je bila zelo zanimiva in ki je trajala nad 3 ure, so se udeležili sledeči gospodje: dr. Bergmann—Žalec, upravitelj graščine Bergler—Konjice, graščak baron Cnobloch—Sannegg, Karl Cvikl—Žalec, upravitelj graščine Flucher—Velika Nedelja, graščak Ježovnik—Arnavas, M. Jošt—Gotovlje, Emerik Kuček—Žalec, nadučitelj Petriček—Žalec, gospodična Rak—Braslovče, državni poslanec Roblek—Žalec, graščak Schauer—Brody, Vincenc Vabič in Jožef Cigan, oba iz Žalca in drugi. Predsednik hmeljarskega društva gospod dr. Bergmann je potem naznanil vsem zborovalcem, da se bo hmeljarsko društvo udeležilo cesarske jubilejne razstave, ki se vrši leta 1908. na Dunaju; podrobnosti glede razstave se bodo članom še pravočasno naznanile. Gospod baron Cnobloch se je zahvalil v imenu štajerskih hmeljarjev načelništvu hmeljarskega društva, posebno predsedniku gospodu dr. Bergmannu in tajniku Petričku za sklicanje zborovanja in za izvrstno in skrbno pripravljen dnevni red.

Žalec, 9. junija 1907.

Anton Petriček,

tajnik južnoštajerskega hmeljarskega društva.

Kako naj zatiramo hmeljevo uš?

Izmed vseh živalskih škodljivcev je hmelju najbolj nevarna takoimenovana hmeljeva uš. Posebno razširjena je na Angleškem, v žatečki okolici je še od leta 1903 sem v slabem spominu in tudi mi jo žalibog poznamo.

Ta uš si poišče najmlajše, sočne dele hmelja, jih navrta s svojim rilcem in jim izsesava sok. Na listih sedi hmeljeva uš vedno na spodnji strani. Če nastopi zelo mnogo teh ušij, zaostanejo napadeni deli rastline v rasti, listi se na spodaj zvijejo, dobé iz začetka neko čudno, pozneje žolto barvo in nazadnje popolnoma odmrjejo; stranske vejice ostanejo in grozdi, ki so zelo redki, se počasi popolnoma posušijo.

Listne uši dajejo od sebe neko lepljivo tekočino sladkega okusa, ki pada na spodaj se nahajajoče liste in jih prevleče s svetlo skorjo. Ta skorja se imenuje živalska hmeljeva rosa (animalischer Honigtau). Ona zabranjuje in moti naravno rast in razvoj lista ter pospešuje, da se na listu razvije neka glivica, ki povzroča, da postane hmelj črn, sajast (Schwärze, Russtau).

Iz velikih, črnorjavih jajec, ki so tako trpežna, da jim tudi najhujši zimski mraz prav nič ne škodi, se razvijejo v maju najprej ličinke. Te se večkrat levijo in nazadnje postanejo iz njih samice

brez peroti. Te samice rodijo, ne da bi bile oplemenjene, žive uši, iz katerih postanejo v par dneh zopet lahko samice brez perotnic. To razmnoževanja se vrši zelo hitro in je, posebno če je vreme ugodno naravnost neverjetno. Če je na enem kraju vse pojedeno in uši ne najdejo več hrane, potem se razvijejo iz ličink uši, ki imajo perotnice (Aphisfliegen, Blattlausfliegen).

Te perotaste uši odletijo in si iščejo drugje živeža; tam se iz njih zopet razvijejo samice brez perotnic. Na ta način si lahko razlagamo, zakaj se ta škodljivec tako neverjetno hitro širi.

Še le v jeseni se pokažejo samice, ki se lahko dajo oplemeniti in samci. Po oplemenitvi leže samica jajca v razpoke hmeljevih kolov, pod liste in grmovje, da tam prezimijo.

Za pokončevanje te uši so našli po izkušnjah v žatečkem okraju in posebno v poskusnem hmeljevem nasadu, na zimski kmetijski šoli v Žatecu izvrstno sredstvo v petrolejevem izvlečku (Petroleumemulsion), s katerim se hmelj škropi.

Tak izvleček si lahko vsakdo sam napravi. Najprej se raztopi 2 kg mazilnega mila (Schmierseife) v 4—5 litrih vrele vode. Temu se potem prilije 1/2 litra petroleja, a pri vlivanju se mora zmes vedno in pridno mešati. Tej zmesi prilijemo v kaki kadi toliko vode, da je vsega skupaj 100 litrov. Potem mešamo to zmes z brezovo metlo tako dolgo, da se je ves petrolej lepo razdelil in da je vsa tekočina bela ko mleko.

Ta izvleček škropimo potem z navadno trsno škropilnico po hmelju. Paziti pa moramo nato, da škropimo zelo drobno in na spodnje strani hmeljevih listov.

Če hočemo imeti od škropljenja res kako korist, moramo gledati na to, da se spere cela spodnja stran lista, torej, da pride vsaka uš v dotiko z izvlečkom. Razentega moramo začeti s škropljenjem o pravem času. Če priletijo perotaste uši iz sosednjih hmeljevih nasadov napadejo zopet hmelj; zato moramo tudi po škropljenju paziti na hmelj in če je potrebno, tudi drugokrat škropiti.

Če čakamo s škropljenjem tako dolgo, da so se listi že zvili, potem je hmelj že oškodovan in škropljenje ne pomaga toliko, kakor če ga opravimo pravočasno.

Če so dnevi vroči, potem smemo samo zjutraj in zvečer škropiti, ker sicer škoduje solčna vročina preveč mladikam.

Kakor sa pokazali poskusi, se lahko z jednim hl take tekočine poškropi 2 do 2 1/2 kop hmeljevih rastlin. Tako bi rabili za 1 joho hmeljevega nasada 15 do 25 hl takega izvlečka. Če stane kg petroleja 60 v in mila 35 v, potem bi nas to stalo kakih 15—25 K. Peter.

Zdravljenje dreves s karbolinejem.

(Poročilo deželne sadje in vinorejske šole v Mariboru.)

Nekako 3 leta že priporoča nek v Erfurtu izhajajoč vrtnarski list zdravljenje dreves s karbolinejem; o tem vprašanju je izšlo celo več brošur, ki so se raztrosile po celem svetu. Izdelovatelji karbolineja so porabili to ugodno priliko in

hvalijo sedaj sadjerejem v časopisih in lepakih na vse pretege.

Vse to je povzročilo, da se je začel karbolinej v različnih krajih in pod različnimi razmerami več ali manj rabiti. Vspeh ni bil povsodi jednak. Jeden sadjerejec je poročal o velikanskih prednostih, ki jim jih je pri sadjereji prinesel karbolinej, drugi pa je zopet poročal, da so se mu poskusi popolnoma ponesrečili in da je imel naravnost škodo.

Odkod pride neki to, da je učinek tako zelo različen. Temu je v prvi vrsti vzrok nepravilno ravnanje s karbolinejem, v drugi vrsti pa tudi to, da so različni karbolineji tudi različno sestavljeni. Danes imamo na prodaj okoli 200—300 vrst karbolineja, ki imajo vse isto ime, ki pa so po svojih sestavinah zelo različne in torej zelo različno vplivajo na drevo. Nekatere vrste imajo primešane stvari, ki vplivajo na rastlinstvo, posebno pa na sadna drevesa, naravnost pogubonosna. Navaden karbolinej ni poraben za to, da bi ga rabili za dreves; sicer danes tvornice že izdelujejo poseben, za drevesa primeren karbolinej, toda teh karbolinejev je toliko vrst, da človek ne ve, ktera je najboljša. To bodo pokazali še le poskusi.

Sadjerejec se vpraša mogoče: „Kakšen namen ima karbolinej pri mojih drevesih, ki so vsled pametnega gnojenja in ravnjanja zdrava?“ Seveda, zdrava drevesa ne rabijo karbolineja, pač pa ga lahko uspešno rabimo za zdravljenje drevesnega raka. Tudi proti nekterim drugim škodljivcem in boleznim ga lahko rabimo, a bilo bi prezgodaj, če bi že danes priporočali karbolinej splošno kot zdravilo za drevesa.

Vsi, ki so delali s karbolinejem poskuse, hvalijo na njem to, da takorekoč oživi in pomladi skorjo. Res je, da odpade, če namažemo drevo s karbolinejem, stara, razpokana skorja in da se pokaže mlada, gladka. Poskuševalci hvalijo najbolj to dejstvo, pozabijo pa pri tem, da se za novo skorjo odtegne drevesu zelo mnogo snovi, in moči, ki bi se lahko porabila za prirast novih vej. Tudi je nova, mlada skorja zelo občutljiva, posebno za hud zimski mraz in malo trpežna. Pred par dnevi smo našli hude ozeblin na drevesih, ki so bila lani namazana s karbolinejem in so vsled tega dobila novo, gladko skorje.

Želeti bi bilo pred vsem, da se oni sadjerejci, ki so lani mazali drevesa s karbolinejem, prepričajo, kako je prestalo drevo letošnji hudi mraz. Ali ni mogoče skorja pozebla? Kar so našli, to naj blagovolijo pismeno sporočiti ravnateljstvu deželne sadje-in vinorejske šole v Mariboru, ki zbira za rešitev tega vprašanja potreben material in kateri bo vse, kar je kdo opazil, prav dobro došlo.

Vprašanje: „Ali naj rabi sadjerejec v svojem sadunosniku karbolinej?“ se danes ne more na kratko odgovoriti. Lahko se z mirno vestjo rabi kot sredstvo proti drevesnemu raku; kot sredstvo zoper druge bolezni in škodljivce ter za obnovitev skorje pa ga danes še ne moremo splošno priporočati. S tem seveda ni rečeno, da ne bi mogli razumni sadjerejci s poskusi nič pripomoči, da se to vprašanje reši. Pri vsem tem pa

se mora rešiti še več vprašanj in za to je treba časa.

Deželna sadje- in vinorejska šola v Mariboru si je stavila nalogo, da bo vso stvar natanko preiskala in ob svojem času bo poročala o rezultatih, do katerih je prišla pri tem preiskovanju.

Agrarni razgled.

Naseljevanje kmetov na Angleškem.

Dejstvo, da je Angleška svoje kmete popolnoma žrtvovala in brezobzirno prepustila trgovskim in industrijskim interesom in da je vsled tega postala v vprašanju oskrbovanja z živili popolnoma odvisna od tujezemstva, je naredilo angleškim državnikom in vodilnim možem že mnogo skrbi. Zato se nam ni čuditi, da je Angleška začela na to misliti, kako bi velike in obširne kraje Angleške, kjer ni že dolgo več nobenih kmetovalcev, naselila zopet s kmeti.

Pred kratkim je govoril o tem tudi angleški ministrski predsednik Campbell-Bannermann o priliki slavnostne pojedine „društva za zopetno naseljevanje dežele“. Obrnil se je proti temu, da pridejo velikanski kosi dežele v eno roko in je rekel, da ni nikak nasprotnik lastnine da pa želi, da bi bila lastnina bolj pravično in bolj primerno razdeljena. Večkrat se baje trdi, da je velik razvoj in procvit mest zakrivil, da je kmetijstvo propadlo; to pa po njegovem mnenju ni res. Dejstvo, da je na deželi poskočilo samo število logarskih in lovskih pomočnikov in da se je že povsodi ponesrečil poskus, zopet naseliti kmete, kaže, da bi država ne storila svoje dolžnosti, če bi držala roke križem in bi te razmere samo mirno opazovala. Sedaj se mora ustvariti večje število majhnih kmetov; potem bodo najboljši ljudje v vasi radi in z veseljem ostali na deželi. Najprej pa se mora lokalnim uradom dati pravica, da smejo deželo siloma kupiti. Če bo prišlo do tega nasilnega kupovanja, potem bo marsikdo rad z veseljem prodal del svojega velikega posestva. Prebivalstvo na deželi mora postati svobodno in potem bo vlada počasi, a vztrajno izvršila to svojo veliko nalogo.

Na nekem zborovanju v Drury-Lane gledališču je rekel Winston Churchill, da je Angleška edina dežela na svetu, ki kaže to žalostno sliko, da ima kmete brez zemlje. Tudi on je povdarjal, da je potrebna nasilna razlastitev; pri tem pa ne mora država krasti zemlje, ampak plačati dobro ceno. Dežela, ki bi jo kupila država, ne bi smela nikdar več preiti v zasebno last.

Iz tega pač vidimo, da misli Angleška resno na to, kako bi si zopet ustvarila kmetijski stan. Tako lahko, kakor so ga pokončali, ga seveda ne bodo mogli zopet ustvariti in takorekoč vzbuditi na novo k življenju. Tudi potem, če se Angleška resno oprime tega dela in začne reformirati, še vedno ne bo doseženo to, kar namerava; kmet namreč ne more obstajati, če se ne zavaruje njegovo delo pred konkurenco. Ker ni imel na Angleškem tega varstva, je propadel; če hoče Angleška zavarovati in rešiti svojega novega kmeta, mora najprej opustiti svoj sistem proste trgovine.

Uspehi postave o delavskih domih na Danskem.

Danska, država, v kateri je kmetstvo prebivalstvo na najvišji stopinji, je izdala leta 1899. postavo, ki urejuje in navaja naseljevanje delavcev. Država je dala za ta namen 2,000.000 danskih kron (1 danska krona = 1 K 25 v av. v.). Leta 1904. so celo postavo na novo revidirali in od 1. januarja 1905 daje država vsako leto tri milijone kron, dasi se od leta 1899. še nista porabila ona dva milijona, ki sta bila v ta namen določena. Po postavi mora vsak prosilec, ki hoče, da bi bil naseljen, ali ki želi za to državne podpore, dati neko jamstvo, da je zmožen izpolnjevati vse zahteve, ki se stavijo v take prosilce. Star mora biti od 25 do 50 let in neomadeževanega imena. V zadnjih petih letih je moral biti kmetijski delavec in mora dokazati, da ima vsaj desetino tiste vsote, ki si jo misli izposoditi, že sam. O vsem tem se prepriča posebna, državna komisija. Če je našla vse primerno, potem dobi prosilec državno posojilo, ki se vknjiži na naselbino in ki se obrestuje s 5 od sto. V prvih petih letih je posojilo prosto vsake amortizacije. S šestim letom pa se začne amortizacija s 1% od dveh petin, dokler ni vsota odplačana in potem se amortizirajo druge tri petine tudi po 1%. Naselbine so velike od 1:1 do 4:4 ha. Kak uspeh je imela ta postava? Vsega skupaj se je naselilo od leta 1900/1. do 1904/5. 1859 takih naselbin; država je dala za to posojila 6:53 milijonov kron. Od teh 1859 naselbin jih dela 1477 pri kmetih, tako da je doseženo 79% uspeha, ki ga je nameravala država.

Ta vzgled danske države je vsekakor vreden, da bi ga tudi drugje posnemali.

Gibanje viničarjev na Francoskem.

V slavnih vinorejskih krajih na južnem Francoskem je prišlo med tamošnjimi vinorejci in viničarji do gibanja, ki se obrača v prvi vrsti zoper državo, ki je morala poslati tje vojaštvo, da je naredilo mir. Nemiri pa so nastali vsled uboštva južnofrancoskih viničarjev, v katero so prišli vsled tega, ker jim je delalo umetno vino preveliko konkurenco in država ni nič skrbela za to. Francosko pridelava vsako leto okoli 38 milijonov hektolitrov vina, na jugu pa se pridelava od teh 38 celih 22 milijonov. Sicer je francoska zbornica upeljala stalno komisijo, ki mora skrbeti za to, da se ponarejanje vin kolikor mogoče omeji. Ali ta komisija skrbi za vse kaj drugega, samo za uboge vinorejce ne. Dalje je tudi slabo to, ker je na jugu veliko pomanjkanje vode. Za industrijo so sicer sezidali velikanske kanale, na viničarje pa so popolnoma pozabili. O priliki bomo poročali o tej stvari še kaj več.

Iz podružnic in krajnih društev.

Šv. Ilj v Slov. gor. 6. junija 1907. (Kmetijsko zborovanje na Svičini.) Kmetijska podružnica pri Sv. Ilju v Slov. gor. je priredila pred kratkim potovalno predavanje na Svičini, ki je bilo zopet zelo dobro obiskano. Ker je bil predsednik podružnice vsled bolezni zadržan, je vodil zborovanje drage volje gospod nadučitelj Kellenberger. Posebno je pozdravil deželnega potovalnega učitelja

za živinorejo, gospoda Jelovška, ki se vkljub slabemu vremenu ni zbal dolge poti in mu je dal besedo. Gospod Jelovšek je imel zelo poučno, za naše razmere tudi zelo važno predavanje o živinoreji, razložil je glavna pravila, po katerih se mora vsak živinorejec ravnati, govoril je o vzrokih, zakaj krave tolikokrat povržejo in je nazadnje zelo obširno odgovarjal na vprašanja, ki so mu jih stavili udeleženci. Za izvrstno, skoro dve uri trajajoče predavanje so mu bili vsi navzoči zelo hvaležni in gospod Kellenberger se mu je v imenu vseh zborovalcev zahvalil. Nato se je priglasilo za vstop v podružnico 14 posestnikov; tudi se je vzelo več različnih želj podružničnih članov, ki so jih izrazili, na znanje. Bodi izrečena gospodu Kellenbergerju tudi na tem mestu za zastopanje podružničnih koristi najpristrčnejša zahvala, končno še naznanjamo vsem svojim cenjenim članom podružnice, da je to leto nastavljena pri posestnikih Jožef Slekovec v Jarenini, Janez Sekol v Gačniku, Janez Gornik v Jelenčah, Gašpar Gaube v Spičniku, Janez Mukenauer na Svičini in Rupert Repnik v Cirknici po ena drevesna, oziroma trsna škropilnica. Člani si lahko za vsakokratni slučaj izposodijo pod navadnimi pogoji škropilnico, ki jim je najbližja.

Vodstvo podružnice.

U r a d n o.

Št. 22.817

II. 3288

Razglas.

Tri deželne štipendije po 600 K (šeststo kron) se podele z začetkom šolskega leta 1907/08. med slušatelje živinozdravniške visoke šole, ki so pristojni na Štajersko. Ker je za živinozdravniške študije potrebno pet let, se podelijo za pet let, če so prosilci teh štipendij potrebni in vredni.

Prosilci se morajo zavezati s pravno veljavno obveznico, da bodo po dokončanih živinozdravniških študijah vsaj šest let v živinozdravniški službi dežele Štajerske.

Prošnje se morajo vložiti najpozneje do 31. julija 1907 pri štajerskem deželnem odboru.

V Gradcu, 26. maja 1907.

Od štajerskega deželnega odbora.

Izveček iz poljedelskih poročil.

Da, da, vročina! Če me je kdo v preteklem vročem poletju vprašal:

Kaj bi, posebno pri delu na polju, proti hudi žeji storil, tedaj sem mu priporočil, kar s tem vsem mojim bralcem priporočam; poskusil je in se mi zahvalil za dober svet in se nadejam, da bode marsikteri bralec teh vrstic, čeprav samo v mislih, storil isto, ako poskusi sam.

Vzemi, sem mu rekel, 1 liter vode, primešaj ji jedno polno žlico, približno 15—20 gramov „Franckovega“ pridatka h kavi, katerega ima tvoja žena itak v kuhinji, in kuhaj to dobrih 5 minut, potem postavi ta prevretek na stran za 5 minut da se sčisti, na to pa odliv prevretka postavi v klet da se shladi (če ti bolje ugaja, lahko prideneš nekoliko sladkorja) in ga vzemi potem v steklenici s seboj na polje. Najbolje je, če steklenico zagrebeš na kakem senčnatem prostoru, potem bode ta okrepujoča pijača ostala dolgo časa hladna.

Ako si žejen, popij precejšnji požirek tega mrzlega „Franckovega“ prevretka in čudil se bodeš, da te žeja ne bode zopet nadlegovala dolgo časa.

„Franck“ je toraj ni samo najboljši pridatek h kavi, ker kot tak je itak splošno poznan, temuč tudi prav primerno sredstvo za žejo. 209—3

ZADRUGA.

Poročila zveze gospodarskih zadrug na Štajerskem, r. z. z o. p.
Gradec, Franzensplatz št. 2.

I.

Razpis.

Pri zvezi gospodarskih zadrug na Štajerskem je razpisano za 1. julij 1907 mesto strokovnega uradnika pri oddelku za vporabo sadja. Prosilci morajo dokazati potrebno kmetijsko izobrazbo in strokovno prakso ter morajo svoje s pričevali in drugimi prilogami opremljene prošnje vposlati do 25. junija 1907 zvezi gospodarskih zadrug na Štajerskem, Gradec, I. Franzensplatz št. 2. Nastavljajo se po pogodbi. Plačilo po dogovoru.

II.

Podaljšanje roka za predlaganje računskih zaključkov za leto 1906. pri Raiffeisenovkah in drugih pri „Zvezi“ včlanjenih gospodarskih zadrugah.

Visoko c. kr. trgovinsko ministrstvo je z odlokom z dne 16. maja t. l. št. 13.855, po prijavi visoke c. kr. štajerske deželne namestnije z dne 1. junija t. l., št. 8 ¹⁵²⁶/₈ 1907, ugodilo prošnji zveze gospodarskih zadrug za štajersko deželo z dne 19. aprila t. l., št. 8109, s tem, da je dovolilo, da se podaljša Raiffeisenovkam in vsem drugim, pri Zvezi včlanjenim gospodarskim zadrugam rok za polaganje računskega zaključka za leto 1906., od 30. junija do 15. decembra t. l.

To dajemo vsem Raiffeisenovkam in drugim pri nas včlanjenim gospodarskim zadrugam na znanje s pozivom, da se naj pri urgencah za polaganje računskih zaključkov za leto 1906. sklicujejo na dejstvo, da je rok za polaganje računskih zaključkov podaljšan do 15. dec. 1907.

III.

Zapisnik

VII. rednega zborovanja „Zveze gospodarskih zadrug na Štajerskem“, ki se je vršilo 6. junija 1907 ob 11. uri predpoldne pod predsedstvom načelnika nadzornega sveta, ekselence deželnega glavarja Edmunda grofa Attemsa v deželnem dvorcu štajerskem v Gradcu.

Navzoči so: 103 zastopniki pri zvezi včlanjenih zadrug in društev z glasovalno pravico; zastopnik c. kr. vlade gospod dvorni svetnik vitez Hammer-Purgstall; zastopnik štajerskega deželnega odbora gospod prisednik deželnega odbora Franc grof Attems; zastopnik mestne občine Gradec gospod mestni svetnik dr. Rudolf Bischoff. Zapisnikar je zvezin tajnik Alfred Wagner.

Dnevni red:

1. Predsednik otvori zvezino zborovanje.
2. Prečita se zapisnik 6. rednega zvezinega zborovanja, ki se je vršilo 7. junija 1906.

3. Predsedstvo poroča o delovanju v svojem poslovnem letu 1906.

4. Predložijo se letni računi in izkaz premoženja za leto 1906., poročilo nadzornega sveta in sklepa se o porabi dobljenega dobička.

5. Določi se višina letnih doneskov članov in režijskih doneskov od denarnega prometa.

6. Po pravilih se vrše nove oziroma dopolnilne volitve v odbor in nadzorni svet.

7. Slučajnosti, morebitni predlogi i. t. d.

1.

Predsednik pozdravi s prisrčnimi besedami vse navzoče odposlance in zastopnike, posebno zastopnika visoke c. kr. vlade, gospoda dvornega svetnika viteza Hammer-Purgstalla, zastopnika deželnega odbora gospoda prisednika deželnega odbora Franca grofa Attemsa. Nato se dotakne z nekaterimi besedami zvezinega delovanja v preteklem letu in konstatira z ozirom na tiskano in že razposlano letno poročilo za leto 1906., da so uspehi, ki jih je dosegla zveza v letu 1906., na vse strani zadovoljivi, torej za zvezo, oziroma njene člane in članice na vse strani zelo ugodni. Se vzame z odobravanjem na znanje.

2.

Predsednik preide na drugi del dnevnega reda: „Čitanje zapisnika 6. zvezinega rednega zborovanja, ki se je vršilo 7. junija 1906.“ in vpraša, ali žele odposlanci, da se prečita precej obširno poročilo. Ker se to ne zgodi, konstatira predsednik, da ne zahteva občni zbor, da se prečita zapisnik in da se torej morata izvoliti dva gospoda, ki ga bosta potrdila in overila. Zato prosi potrebnih in primernih predlogov.

Gospod zastopnik zveze Franc Barta predlaga za overovatelja gospoda Pija viteza Twickla in dr. Vilfrida Rodlerja.

Predsednik da predlog na glasovanje. Predlog se soglasno sprejme.

Ker je s tem zapisnik odobren, prosi gospod predsednik oba izvoljena gospoda, da ga blagovolita še odobriti.

3.

K naslednji točki dnevnega reda: „Poročilo o delovanju načelstva v poslovnem letu 1906.“ podeli predsednik besedo zvezinemu zastopniku Francu Barta in ga prosi da poroča. (Dalje prihodnjic.)

IV.

Zveza muredoljskih živinorejskih zadrug.

Pri Sv. Mihaelu se je ustanovila dne 13. aprila t. l. „Zveza muredoljskih živinorejskih zadrug na Gornjem Štajerskem.“ Na ustanovnem in zajedno prvem občnem zboru te nove živinorejske zveze je bilo po zastopnikih zastopanih deset živino-

rejskih zadrug in sicer: Aflenz, Judenburg, Ljubno, Liezen, Mautern, Marijino Celje, Obdach, Oberzeiring, Rottenmann, in St. Gallen. Nadalje so prišli na posebno povabila sledeči gostje: zastopnik deželnega odbora gospod deželni svetnik Delago in zastopnik zveze gospodarskih zadrug na Štajerskem gospod deželni nadzornik za Raiffeisenovke Senn. Vsled sklepov občnih zborov posameznih podružnic je pristopilo vseh deset živinorejskih zadrug k novoustanovljeni zvezi. Vseh deset živinorejskih zadrug je imelo 31. decembra 1906 skupno 1231 članov.

Pravila, ki jih je obravnaval pripravljalni odbor v treh sejah zastopnikov in ki jih je odobril deželni odbor, so se sprejela z malenkostnimi spremembami.

Naslov zveze se glasi: „Zveza živinorejskih (muredoljskih) zadrug, registrirana zadruga z omejeno zavezo“, s sedežem pri Sv. Mihaelu nad Ljubnem; delovni okoliš je cela dežela Štajerska. Namen zveze je varovanje in podpiranje živinorejskih interesov članov in sploh povzdiga muredolske živinoreje. Kakor določajo pravila, dosega zveza ta namen s sledečimi sredstvi:

1. Strokovna izpodbuda in pouk članov o vsem potrebnem za živinorejo; mogoče bo zveza izdajala tudi svoj strokovni list.

2. Prirejanja ogledovanj vknjižene (v rodovniku) živine in obdrževanje najboljših plemenskih živali za zvezin delokrog.

3. Podpiranje živinskega prometa in prodaje s prirejanjem plemenskih sejmov, posredovalnic za nakup in prodajo živine, z reklamo i. t. d.

4. Enotno postopanje pri vseh rečeh, ki se tičejo rodovnika.

Članice zveze volijo vsako leto po enega zastopnika na vsakih svojih 50 članov. Ti zastopniki prihajajo na redne zvezine občne zборе in tvorijo tako prvi in najvišji zvezin organ. Iz odbora, v katerem je zastopana vsaka zadruga in ki se voli na občnih zborih vsako tretje leto, se izvoli kot izvrševalen in poslovoden organ za tri leta predsedstvo, sestojče iz šestih članov.

Za prvo uradno dobo (do 12. aprila 1910) so bili izvoljeni v odbor sledeči gospodje:

Janez Pierer, predsednik živinorejske zadruge v Aflenzu, posestnik žage pri Št. Ilju; Egidij Opic, predsednik živinorejske zadruge v Judenburgu; c. kr. deželni živinozdravnik v Judenburgu; Jožef Schaffer, podpredsednik živinorejske zadruge v Ljubnem, posestnik pri Sv. Mihaelu; dr. Pavel Schuppli, predsednik živinorejske zadruge v Lieznu, ravnatelj deželne planšarske šole v Grabnerhofu pri Admontu; Jožef Klossner, predsednik živinorejske zadruge v Mau-

ternu, posestnik in krčmar v Mauternu; Jurij Hangel, predsednik živinorejske zadruga v Marijnem Celju, upravitelj Kruppove graščine v Halltallu; Jožef Grogger, predsednik živinorejske zadruga v Obdachu, posestnik v Obdachu, okrajni načelnik; Roman Neuper, predsednik živinorejske zadruga v Oberzeiringu, posestnik v Unterzeiringu, okrajni načelnik; Leopold Seebacher, predsednik živinorejske zadruga v Rottenmannu, posestnik v Triebenu; Mihael Stoll, predsednik živinorejske zadruga pri Sv. Golu, posestnik v Mooslandlu.

Iz tega odbora se je sestavilo sledeče načelstvo:

načelnik: Roman Neuper,
načelnikov namestnik: Egidij Opic
gospodar: Fric Schneider,
blagajnik: Jožef Schaffer,
prisednika: Jurij Hangel in dr. Pavel Schuppli. Razen tega je bil voljen kot poseben član zveze, v odbor tudi Fric Schneider, deželni zadružni instruktor v Grabnerhofu pri Admontu.

Zveza je sklenila, da pristopi kot članica k zvezi gospodarskih zadrug na Štajerskem. Da pa niso one zadruga, ki so že članice zveze gospodarskih zadrug, dvakratne članice, izstopijo za sedaj iz zveze gospodarskih zadrug in postanejo posredno po zvezi, ki so ji pristopile, članice zveze gospodarskih zadrug na Štajerskem, tako da jih ta lahko revidira.

Zveza muredolskih živinorejskih zadrug bo prevzela od zveze gospodarskih zadrug na Štajerskem prirejanje plemenikih sejmov v Judenburgu in pri Sv. Mihaelu.

Pozneje enkrat bomo opisali na tem mestu, kako je nastala naša zveza, kaj je njeno bistvo, njene naloge in nameni.

Za danes izrekamo različnim osebam, ki so vztrajno in požrtvovalno delali na to, da se je enotno organizirala muredolska živinoreja, najprisrčnejšo zahvalo; posebno hvalo smo dolžni zvezi gospodarskih zadrug na Štajerskem, da nam pomaga pri sestavljanju in razmnoženju pravil.

Mi vsi pa se hočemo prav resno potruditi, da bo nova zveza, ki je bila potrebna in ki bo mnogo koristila, uspešno in živo delovala.

Oberzeiring-Grabner, 10. junija 1907.

Fric Schneider Roman Neuper
poslovodja. načelnik.

V.

Poročila blagovnega oddelka „Zveze gospodarskih zadrug za Štajersko“.

Žveplena moka.

Zveza je kupila večjo množino pristnega rimskega žvepla, znamka „Solfo Ventilato Trezza“, za zelo ugodno ceno in ga oddaje od svojih

skladišč v Celju, Mariboru ob Dravi in Gradcu za najnižje cene.

Žveplo „Solfo Ventilato Trezza“ — ki ga pripravljajo s posebnimi, patentiranimi centrifugalkami — je popolnoma čisto, zelo drobno, ima posebne molekularne lastnosti in vpliva hitreje in uspešneje kakor vsako drugo, je torej najpopolnejše in najizvrstnejše, kar se jih prideluje.

Kakor sploh pristno rimsko žveplo, je „Ventilato Trezza“ mastno in lepjivo, tako da ga tudi dalje trajajoči dež ne more sprati s trsov in tako uničiti njegov učinek. Ker je zelo na drobno zmeljeno, pride tudi v najmanjše razpoke na trsu, kjer potem dela proti različnim trsnim boleznim. To žveplo se popolnoma izrabi, dočim imajo druge vrste žveplene moke debelejša zrna, ki ne pridejo v trs, ampak popadajo na tla.

Naročila naj se pošljejo, kakor hitro je mogoče „Zvezi gospodarskih zadrug za Štajersko“, ker bomo poznejša naročila lahko izvrševali le v toliko, kolikor bomo še imeli žveplene moke na razpolago.

Žvepleno moko lahko dobe kupci tudi v naših zalogah in sicer proti takojšnjemu plačilu in sicer:

V **Celju**: pri podružnici c. kr. kmetijske družbe; zaloga pri gospodu D. Rakušu.

V **Mariboru ob Dravi**: pri kletarski zadrugi v Mariboru ob Dravi; zaloga pri gospodu Piju baronu Twickelu.

V **Konjicah**: pri podružnici c. kr. kmetijske družbe; zaloga pri gospodu Francu Kupniku.

II.

Izkaz o kontokorentnem poslovanju zveze gospodarskih zadrug na Štajerskem meseca maja 1907. (Promet z denarjem in blagom).

A. Posojilnice.

	Konto vloge				Konto kredita			
	Povračila vlog		Vloge		Kredit		Povračila kreditov	
	K	v	K	v	K	v	K	v
Stanje dne 30. aprila 1907	—	—	6,279.142	05	1,673.528	22	—	—
Promet maja 1907 . . .	290.937	14	251.729	88	79.252	18	61.910	11
Skupaj . . .	290.937	14	6,530.871	93	1,752.780	40	61.910	11
Proč vračila	—	—	290.937	14	61.910	11	—	—
Stanje dne 31. maja 1907 .	—	—	6,239.934	79	1,690.870	29	—	—

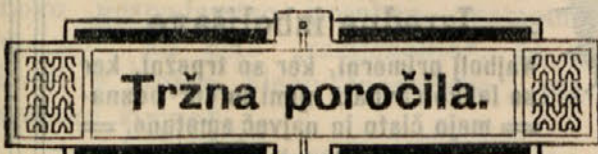
B. Druge kmetijske zadruga in društva.

	Konto vloge				Konto kredita			
	Povračila vlog		Vloge		Kredit		Povračila kreditov	
	K	v	K	v	K	v	K	v
Stanje dne 30. aprila 1907	—	—	15.891	61	560.767	76	—	—
Promet maja 1907 . . .	—	—	2.943	43	3.000	45	7.717	—
Skupaj . . .	—	—	18.835	04	563.768	21	7.717	—
Proč vračila	—	—	—	—	7.717	—	—	—
Stanje dne 31. maja 1907 .	—	—	18.835	04	556.051	21	—	—

Ves promet posojilnih društev zveze meseca maja 1907	K	683.829.31
Ves promet ostalih gospodarskih zadrug in društev meseca maja 1907	"	13.660.88
Stanje vseh koncem maja 1907 vlog	"	6,258.769.83
Stanje vsega " " 1907 kredita	"	2,246.921.50
Uvoz blaga v maja 1907	"	39.700.08
Izvoz " " " 1907	"	51.225.97
Skupni promet v maja 1907	K	90.926.05

Število pridruženih posojilnih društev koncem maja 1907: 252.

Število ostalih pridruženih gospodarskih zadrug in društev koncem maja 1907: 54.

Tržna poročila.

Graško tržno poročilo.

Sejm s krmo in slamo od 10. junija do 16. junija 1907. Pripeljalo se je 72 vozov z 701 meterskimi stoti sena in 28 vozov z 210 meterskimi stoti slame; sejm je bil slabše obiskan kakor pretečeni teden. Cene so bile naslednje: Seno, kislo od K 5.60 do K 7.60, sladko od

K 5.80 do K 7.80; ržena slama od K 6.20 od K 7.20; pšenična slama od K 6.— do K 7.—, ječmena slama od K —.— do K —.—; ovsena slama od K 5.40 do K 5.80; ježna slama od K —.— do K —.—.

Sejm z rogato živino dne 20. junija 1907. Prignalo se je 290 volov, 162 bikov, 518 krav, 100 živih telet, pripeljalo se je — mrtvih telet, — svinj, — drobnice in — konjev.

Izvoz na Nižje Avstrijsko: — volov, 14 bikov, 27 krav, — telet; na Gornje Štajersko, 100 volov, 22 bikov, 88 krav, — telet; Vorarlberško: 12 volov, 20 bikov, 60 krav, — telet;

v Nemčijo: 7 volov, — bikov, — krav, — telet v Švico: 5 volov, 7 bikov, — krav, — telet; Solnograd: — volov, — bikov, — krav, — telet; na Ogrsko: — volov, — bikov, — krav, — telet; v Trst: — volov, — bikov, 135 krav, — telet; na Češko: — volov, — bikov, — krav, — telet; v Moravsko: — volov, — bikov, — krav, — telet.

Cena je bila za 100 kilogramov žive teže: klavni voli, tolsti od K 82.— do K 90.— (izjemoma K 96.—), poltolsti od K 74.— do K 80.—, suhi od K 66.— do K 72.—; voli za pitanje od K 62.— do K 72.—; klavne krave, tolste od K 62.— do K 72.—, poltolste od

K 54.— do K 60.—, suhe od K 42.— do K 52.—; biki od K 64.— do K 80.—; dojne krave do 4. teleta od K 68.— do K 72.—, čez 4. tele od K 56.— do K 64.—, breje od K 54.— do K 66.—; mlada živina od K 68.— do K 78.—. Za 1 kilogram mrtve teže: telet od K —.— do —.—; svinje od K —.— do K —.—; pitanske svinje od K —.— do K —.—

Sejm klavne živine dne 21. junija 1907. Zaklane živina: 722 telet, 1095 svinj, 192 komadov drobnice.

Cena klavne živine za 1 kilogram: teleta od K 1.— do K 1.10; teleta Ia (izjemna cena) od K 1.12 do K 1.20; nemške mesne svinje od K 1.24 do K 1.28; nemške pitanske svinje od K 1.10 do K 1.16; ogrske pitanske svinje Ia od K —.— do K —.—; ogrske pitanske svinje IIa od K 1.10 do K 1.16; mesne svinje od K 1.12 do K 1.24; bosnjaške pitanske svinje, debele, od K —.— do K —.—; bosnjaške pitanske svinje, suhe od K —.— do K —.—; ovce od K —.68 do K —.76; kozlički in jagnjeta od K 6.— do K 7.—.

Cena deželnih pridelkov iz Štajerskega, Avstrije in Ogrske.

Mesto	Kil	Pšenica		Rž		Ječmen		Oves		Koruza		Proso	
		K	v	K	v	K	v	K	v	K	v	K	v
Celje ..	50	10	—	850	850	9	—	750	850	—	—	—	—
Ormož ..	50	10	50	9	—	8	—	925	7	—	—	—	—
Gradec ..	50	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Ljubno ..	50	11	50	960	8	—	9	—	750	—	—	—	—
Maribor ..	50	9	25	825	850	880	770	8	—	—	—	—	—
Ptuj ..	50	10	50	850	850	890	775	8	20	—	—	—	—
Inomost ..	50	9	95	920	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Celovec ..	50	9	55	7	—	—	—	950	850	—	—	—	—
Ljubljana ..	50	10	—	775	750	9	—	725	—	—	—	—	—
Pešt ..	50	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Solnograd ..	50	9	85	865	8	—	890	8	—	—	—	—	—
Dunaj ..	50	10	36	861	761	878	766	—	—	—	—	—	—
Linc ...	50	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

Mesto	Kil	Ajda		Bob		Seno sladko		Seno kislo		Ržena slama		Ježna slama	
		K	v	K	v	K	v	K	v	K	v	K	v
Celje ...	50	10	50	850	3	—	3	—	250	250	—	—	—
Ormož ..	50	10	—	11	—	350	3	—	250	220	—	—	—
Gradec ..	50	10	50	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Ljubno ..	50	—	—	—	—	375	3	—	325	3	—	—	—
Maribor ..	50	9	—	20	—	240	—	—	240	230	—	—	—
Ptuj ...	50	10	—	9	—	550	280	—	340	290	—	—	—

Letni in živinski sejmi na Štajerskem.

Sejmi brez zvezdic so letni in kramarski sejmi; sejmi, znamenovani z zvezdico (*) so živinski sejmi, sejmi z dvema zvezdicama (**) pomenijo letni in živinski sejmi.

Dne 8. julija v Kapelah, okr. Arvež; v Oplotnici**, okr. Konjice; v Riegersburgu**, okr. Feldbach; na Bregu pri Ptuj*, pri Sv. Andražu v Sausallu**, okr. Lipnica; pri Sv. Emi**, okr. Šmarje pri Jelšah; pri Vel. Sv. Florjanu*, okr. Deutschlandsberg; pri Sv. Ilju**, okr. Hartberg; pri Sv. Jurju na Pesnici**, okr. Maribor; v Pišecah**, okr. Brežice; v Gleisdorfu**.

Dne 9. julija v Ljutomeru*; v Ormožu (svinjski sejem).

Dne 10. julija na Ptuj (sejem s ščetinarji); v Imenem (sejem s ščetinarji), okr. Kozje; v Mariboru*; v Groß-Kleinu (sejem s klavno živino), okr. Lipnica; v Poljčanah**, okr. Slovenska Bistrica.

Dne 11. julija na Bregu pri Ptuj (svinjski sejem); v Gradcu*.

Dne 12. julija v Rogatcu**; na Planini**, okr. Sevnica; v Šoštanj**.

Dne 13. julija pri Sv. Duhu-Loče**, okr. Konjice; v Brežicah (svinjski sejem).

Dne 14. julija v Doblu, okr. Gradec Okolica; v Mitterdorfu, okr. Aussee.

Dne 15. julija v Veitschu, okr. Kindberg; v Žalbu**, okr. Celje; v Doblu, okr. Gradec okolica; v Dobovi*, okr. Brežice; v Stolah**, okr. Brežice; v Arvežu (sejem z drobnico); pri Sv. Juriju ob Stifingi**, okr. Wildon.

Dne 16. julija v Ormožu (svinjski sejem); na Dobjem*, okr. Kozje.

Dne 17. julija v Brucku*; v Wettmanstättenu**, okr. Lonč; na Ptuj (sejem s konji, govedom in ščetinarji); pri Sv. Ani na Krembergu*; okr. Cmurek; pri Sv. Filipu (Verače)**, okr. Kozje; v Imenem (sejem s ščetinarji), okr. Kozje; na Muti**, okr. Marenberg.

Dne 18. julija pri Sv. Lovrencu**, okr. Murau; na Bregu pri Ptuj (svinjski sejem); v Gradcu*; v Velenju**, okr. Šoštanj.

Dne 20. julija v Peggavu, okr. Frohnleiten; v Arvežu**; v Vitanju**, okr. Konjice; v Loki**, okr. Šmarje pri Jelšah; v Waltersdorfu**, okr. Hartberg; v Wenigzellu, okr. Vorau; pri Sv. Marjeti na Pesnici*, okr. Maribor; pri Sv. Marjeti na Dravskem polju*, okr. Maribor; v Brežicah (svinjski sejem); pri Sv. Marjeti**, okr. Gleisdorf.

Dne 22. julija v Oberortu, okr. Bruck; pri Sv. Heleni, okr. Šmarje pri Jelšah; v Jvnici**, v Groß-Steinbachu, okr. Fürstenfeld; v Köflachu**, okr. Voitsberg; pri Sv. Magdalen, okr. Hartberg; pri Sv. Juriju*, okr. Judenburg; v Unzmarktu,

okr. Judenburg; na Malih Rodnah, okr. Rogatec; v Wildonu**; pri Št. Lambrechtu*, okr. Neumarkt; v Oberwölzu**.

Dne 23. julija v Ormožu (svinjski sejem); v Müllnu*, okr. Neumarkt.

Dne 24. julija v Pöllavu*, okr. Neumarkt; na Ptuj (sejem ščetinarji); v Imenem (sejem s ščetinarji), okr. Kozje; v Götzendorfu**, okr. Oberzeiring; v Mariboru*.

Dne 25. julija v Turnavu, okr. Afenz; v Gornjemgradu**; v Ilzu**, okr. Fürstenfeld; v Lankowizu, okr. Voitsberg; v Ligistu**, okr. Voitsberg; na Kleinalpi**, okr. Frohnleiten; v Friedbergu; v Kaindorfu**, okr. Hartberg; pri Sv. Jakobu v gozdu, okr. Vorau; v Ljubnem (Gor. Štaj.); na Lazniku, okr. Rottenmannu; v Slovenski Bistrici**; na Bregu pri Ptuj (svinjski sejem); v Gradcu*; pri Sv. Katarini na Offenecku**, okr. Weiz; Sv. Vrbanu**, okr. Ptuj; v Čermažišah**, okr. Rogatec; v Kozjem**; v Lipnici**.

Oznanila „Gospodarskega Glasnika“ za Štajersko.

Schichtovo
milo
je naj boljše!

Natančni poskusi

so pokazali, da se Schichtovo milo v vsaki vodi — trdi ali mehki, vroči ali mrzli — hitro in zelo peni; lahko in močno prehaja v vlakna, nepričakovano hitro razkroji nesnago, ne da bi poškodovalo niti. Schichtovo milo je popolnoma čisto in nima nikakih jedkih snovi; izdeluje se že desetletja v isti kakovosti iz najboljših snovij. Če je rabimo za vsako snaženje in vsako pranje, ravnamo pametno in si prihranimo v gospodarstvu mnogo dela, časa in denarja. 184—10

Kommondori

(ogrski ovčarski psi), priznane najboljši čuvaji, zelo zvesti, se prodajo. Pes, 4 mesece star, zelo močan, z veliko dlako, brez napake, 160 K. Psica istega roda, 70 K. Pes, 2 meseca star, iste krvi 120 K. Najboljša kri, večkrat premirani stariši. Za nevarne kraje posebno primerni. — Zwinger „Hungaria“, Dunaj, III. Hauptstr. 113. 201—1

Nad 250 prvih daril.

Slaba piča ne bo nikoli dobro uplivala, če jo damo tudi v velikih množicah.

Ohne

Kdor hoče pri svinjereji doseči lepe uspehe, daje k navadni svinjski reji še Fattingerjev „Lucullus“.

Mit

FATTINGER'S BLUTFUTTER LUCULLUS

Izreja in debelost
se pri svinjah posebno hitro in s čudovitimi uspehi doseže, če rabimo Fattingerjev patentiran dodatek k piči „LUCULLUS“
Največja redilna moč, lahka prebavljivost, neprokosljivi redilni učinki. Cena za 50 kg 10 K od Dunaja z vrečo vred. — Cenike razpošilja 165—6 brezplačno
Tierfutterfabrik Fattinger & Co., Dunaj—Wieden.

Mariborska mlekarna, družba z o. z. v Mariboru kupuje vsak čas

neposneto mleko, smetano, surovo maslo

za najboljše dnevne cene ali tudi na letni račun. 121—18

Gospode naročevalce
uljudno prosimo, naj se pri kupovanju blagovini dovolijo sklicevati na naš list.

Oznanila v „Gospodarskem Glasniku“, dosežejo pri veliki izdaji največje razširjatev.

Akejska družba Alfa-Separator
Dunaj, XII. Wienerbergstraße 31.
Zaloge v Pragi in Krakovu.

Model 1906.

Original Alfa-Laval-Separatorji
prekašajo vse.

Izredne izboljšave.
Najbolj primerni, ker so trpežni, ker se lahko ravna z njimi in ker posna-mejo čisto in največ smetano.
Dobre zastopnike iščemo.
Zahtevajte obširen cenik, ki se vam pošlje zastonj in poštine prosto.

Prodaja na drobno in skladišče vzorcev: 92—20
Gradec, Annenstrasse 26